

nemgaaende ramt Folk, som ingenlunde have hørt til den ubemidlede Klasse. Det har tværtimod sikkert været et ret ydegydigt Element, som er blevet ramt med denne Efterstemplingsafgift. Derfor har jeg ikke kunnet gaa med til at ophæve den uden at skabe en Erstatning for den, og den er funden i Stempelafgiften af Repartitioner og Opgørelser af Dødsboer under offentlig Skiftebehandling, og den giver endda lidt mere end den tidligere Efterstemplingsafgift.

Med Hensyn til Overdragelse af fast Ejendom har der bestaaet ret vanskelige Beregningsregler, ved hvilke Statskassen meget hyppigt er bleven den tabende Part. Der har været Spørgsmaal om et Skøn over Ejendommens Værdi, om Beregning af de aarlige Ydelser og om Fordelingen mellem den faste Ejendoms Værdi og Løsørets Værdi. Det er ikke nogen ubekendt Sag, at da Løsøret svarer en meget lavere Stempelafgift, har det ofte faaet sin alt for rigelige Part ved disse Opgørelser. Der er nu indført en Hovedregel, som simplificerer Sagen i højeste Grad, og som stiller Statskassen meget sikrere, idet man i Hovedsagen lægger Ejendomsskyldvurderingen til Grund for den faste Ejendoms Værdi og saa beskatter efter tredje Klasses Takst den Løsøreværdi, som der er derudover. Ved Forpagtnings- og Lejekontrakter af faste Ejendomme regner man nu anden Klasses Stempel for hele den antagne Forpagtnings- og Lejetid, hvilket ofte beror paa temmelig tvivlsomme Udregningsregler og Skøn. Der indføres nu den Hovedregel, at der kommer til at hvile første Klasses Takst derpaa, men kun efter et enkelt Aars Ydelse og hvor der er Forskel paa de aarlige Ydelser, efter det højeste aarlige Beløb.

Med Hensyn til Stempelbeskatningen af Interessentskaber og Selskaber skelne vi helt igennem mellem Selskaber med begrænset Ansvar og ansvarlige Interessentskaber. Overfor Værdipapirer skelner man, hvilket ogsaa er fuldkommen rationelt, mellem Ihændehaverpapirer og Papirer lydende paa Navn. Ihændehaverpapirer bør selvfølgelig bære en langt større Stempelafgift end de andre, efter Forslaget bliver den 5 Gange større, idet den bliver 1ste Klasses Takst, medens den paa Navnepapirer bliver 2den Klasses Takst.

Paa et vigtigt Punkt har jeg ikke kunnet følge Kommissionen. Kommissionen har søgt at hugge den gordiske Knude over ved den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet om Stempelpligt for Kontrabøger ved Bankers Spare-

kasseafdelinger er søgt løst. Efter Loven af 11. Februar 1863 var det i en lang Aarække Regelen, at man gav Stempelbegunstigelse til Kontrabøger i Bankernes Sparekasseafdelinger. Jeg har nu aldrig ment, at dette stemte med Sparekasseloven, som kom senere, men man fortsatte dermed ogsaa efter Sparekasseloven. I 1901 foregik der en brat Vending i dette Forhold, idet man efter dette Aar vel vedblev med at give Begunstigelsen til Sparekasseafdelinger i Banker, som allerede havde den, men nægtede den til nyoprettede Bankers Sparekasseafdelinger. Det er et overmaade vigtigt Forhold, men jeg skal ikke i Øjeblikket komme nærmere ind derpaa, da jeg har strøget Kommissionens Forslag paa dette Punkt, som gaar ud paa, at fremtidig skulle alle Bankers Sparekasseafdelinger kunne faa Stempelbegunstigelse paa Vilkaar af, at der paa en iøjnefaldende Maade skal være anbragt foran i Kontrabøgerne en Meddelelse om, at denne Sparekasse ikke er under Sparekassetilsyn, eller at dette paa anden Maade tilkendegives Modtagerne. Man mener paa den Maade at skabe en Art Publicitetssystem, hvorved man sikrer Publikum. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men blot bemærke, at jeg ikke tror derpaa. Men det er endda ikke dette, der har været det afgørende for mig til at stryge disse Bestemmelser i Kommissionens Forslag, men den Omstændighed, at der er nedsat en særlig Kommission til Overvejelse af Sparekasseforholdene og bl. a. særlig af det her omtalte Forhold. Jeg finder det derfor ikke rigtigt at lovgive om dette Forhold, inden vi have Kommissionsbetænkningen. Dette er for mig tilstrækkelig Grund til at lade de af Kommissionen foreslaaede nye Bestemmelser gaa ud.

I Tinglæsningsforslaget er indsat en Række nye Regler. Hovedprincippet i dette Forslag har været, at man vilde komme bort fra den nu bestaaende Tilstand med den Flerhed af Afgifter, beregnede paa forskellige Grundlag og efter en Række forskellige Lovbestemmelser, og komme ind paa en fiskal Lovgivning, der saa vidt muligt følger de samme Regler som Stempelberegningen, saa at det hele bliver klarere, mere enkelt og overskueligt. Ligeledes har man samtidig med, at man har forhøjet Hovedafgiften, strøget en Del af de Biafgifter, som ydes for en Del forskellige Ekspeditioner og Paategninger, saaledes at det kun i det væsentlige bliver Dokumenters Tinglæsning, som bærer Afgiften, hvorimod den Række af Gebyrer,